

SENTÈNCIA 2004-09 DE 3 DE MARÇ DE 2004

RESPONSABILITAT ADMINISTRATIVA. Obres de canalització del riu i danys en un edifici contigu. Repartiment de responsabilitats en funció de la concurrència de circumstàncies eficients del dany. PROVES EN SEGONA INSTÀNCIA.

Improcedència d'admetre un dictamen pericial elaborat a partir de les consideracions de la sentència de la primera instància. DESPESES DEL PROCÉS. No s'aplica el principi del venciment.

Ponent : M.I. Sr. Lluís Saura Lluvià

A N T E C E D E N T S D E F E T

1.- La sentència de la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles núm. 2003-74, de 15 de setembre de 2003, va estimar parcialment la demanda de responsabilitat administrativa formulada pel Sr. J.C.S. i va anul·lar la resolució del Govern de 9 de febrer de 2000, que havia rebutjat la sol·licitud de danys i perjudicis pels danys derivats d'unes obres de canalització del riu Enclar que havien afectat el seu xalet, anul·lant també l'acte tàcit del Govern pel que es desestimà el recurs de reposició interposat contra el primer. Apreciant l'existència de responsabilitat administrativa, la sentència condemnava el Govern a indemnitzar el Sr. J.C.S. en l'import de 28.033 €, sense establir especial condemna al pagament de les costes judicials.

2.- Contra la sentència citada va interposar un recurs d'apel·lació la representació processal del Sr. J.C.S., aportant amb l'escrit una prova, que qualifica com pericial complementària, i demana la substitució del fallo que condemna per un terç de la indemnització reclamada per un altre que condemni al pagament del 80 per cent d'allò reclamat així com la condemna al pagament de les obres que en el futur calgui fer per raó de la mateixa causa; finalment demana la condemna en costes del Govern en ambdues instàncies.

3.- De l'escrit anterior se'n va donar trasllat a la representació del Govern, que el contestà demanant el rebutj de les proves presentades per la part contrària, la pràctica de les proves no practicades en la primera instància i la confirmació de la sentència, amb desestimació del recurs d'apel·lació en tots els seus termes.

4.- El dia 29 de gener de 2004 va tenir lloc la vista oral, en la que les parts van poder fer les manifestacions que van estimar oportunes per a la defensa dels seus drets i el Tribunal va rebutjar les proves proposades.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- A conseqüència d'unes esquerdes que van aparèixer en el xalet del Sr. J.C.S. poc temps després de que finalitzés l'obra pública de canalització del riu Enclar, al costat del qual es troba, a Santa Coloma, aquell va demanar al Govern el pagament de la corresponent indemnització, que fou rebutjada, i la sentència de la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles, després de valorar les proves practicades, estima parcialment les pretensions del demandant.

És la part demandant qui apel·la, per disconformitat en la valoració que la sentència fa del dictamen pericial practicat en la primera instància sobre les causes dels danys que suporta el xalet i sol·licita, en conseqüència, una major indemnització; però en la mesura que recolza parcialment la seva pretensió en un nou informe sobre les patologies que presenta l'edifici de l'apel·lant, elaborat després de la sentència, que denomina "prova pericial complementària", i que presenta demanant que se li admeti com a prova, convé reiterar, ara, les raons que van determinar a la Sala a rebutjar aquesta proposició en l'acte de la vista oral.

Aquest document, que signa un representant de P., S.A., l'entitat que va fer un dels informes aportats per l'agent en la primera instància, i que conté un anàlisi crític dels elements de fet dels que parteix la sentència, no pot ser una prova pericial perquè no ha estat elaborat sota el principi de contradicció processal; d'altra banda, no es dona cap de les circumstàncies en que, excepcionalment, l'article 64 de la Llei jurisdiccional autoritza la pràctica de noves proves, en la mesura que tota la prova proposada davant la Batllia a instàncies del demandant es va practicar, i sobretot en quant el Tribunal no considera necessària altra prova per resoldre el recurs.

De la mateixa manera, la pràctica de proves demanada per la representació processal del Govern es considera innecessària per resoldre el recurs d'apel·lació en els termes que ve plantejat pel demandant, per la qual cosa procedeix també el seu rebuig.

Tercer.- La sentència del Tribunal de Batlles estima l'existència de responsabilitat administrativa a l'empara d'allò establert en els articles 58 i 59 del Codi de l'Administració, i estableix com a causes del dany les tres següents: la modificació de les condicions de permeabilitat de la zona a conseqüència de l'obra pública; l'envelliment de l'edifici i el diferent grau de compacitat de la zona on queda assentat l'immoble, amb una incidència diferent en la cantonada sud-oest del mateix. I en la mesura que son tres els factors determinants dels danys amb un grau d'implicació que és impossible de determinar, limita la responsabilitat administrativa a un terç. En conseqüència, la quantitat reclamada -d'import no discutit- que era de 84.150 € es concreta en 28.033 € que és l'import de la condemna.

La part apel·lant demana en el seu recurs que es condemni a l'Administració al pagament del 80 per cent d'allò reclamat i no del terç que estima la sentència recorreguda. Per tant, l'objecte d'aquesta alçada se circumscriu a determinar quina o

quines són les causes eficients del dany a l'objecte de modular la responsabilitat pel perjudici causat

Analitzat l'informe del perit arquitecte superior Sr. J.A. i els informes que l'avalen, realitzats per les empreses P-P, G. i l'equip O., M. i A. S.L., així com els informes aportats per l'agent en la primera instància, de P., resulta que malgrat la insuficient definició que contenen sobre les causes dels desperfectes, cal concloure que aquests tenen el seu origen en les obres de canalització del riu Enclar, que no van preveure els efectes de la nova infraestructura sobre el subsòl en el que s'assenta l'edifici ni van tenir en compte les característiques de compacitat del mateix, i també resulta provat que les seves conseqüències es van veure agreujades per les característiques de construcció de l'edifici, per la tipologia del sòl sobre el qual s'assenta i per la seva antiguitat.

La valoració conjunta d'aquests factors inclina a aquest Tribunal a considerar com causa eficient dels danys la manca de previsió, en el projecte o en l'execució, de les conseqüències que l'obra podia produir en el xalet de l'apel·lant, ja sigui per raó de la proximitat a la llera del riu Enclar, ja sigui degut a les característiques del subsòl; però compte tingut que els danys inherents a l'obra executada en aquesta forma van estar agreujats per les característiques constructives de l'immoble, que han estat exposades, i a la seva ubicació, es considera just estimar parcialment el recurs en el sentit de condemnar l'Administració al pagament del 60 % de la indemnització sol·licitada, enlloc del 33 per cent que va atorgar la sentència de la Batllia.

Pel que fa a la petició de l'apel·lant de que es condemni el Govern a efectuar les obres de prevenció i de reparació sol·licitades en la primera instància per tal d'aturar els efectes provocats en el xalet, no es pot estimar una pretensió d'aquesta naturalesa, d'una banda perquè la prova practicada palesa que no s'enregistren moviments en l'estructura de l'edifici i d'una altra perquè no és admissible una condemna a realitzar unes obres de reparació d'uns danys que encara no s'han manifestat i es desconeix si es produiran.

Quart.- Finalment, la part apel·lant demana la condemna del Govern al pagament de les despeses processals de l'agent en la primera instància i recolza la pretensió en la necessitat de substituir el criteri de la temeritat, que aplica aquesta jurisdicció, pel del venciment, en raó a la desigualtat en què es troba el ciutadà davant l'Administració pública. Aquesta Sala reitera, no obstant, el criteri mantingut en la seva sentència 95-48, de 19 de desembre de 1995 sobre el criteri del venciment en el procés contenciós-administratiu, i no aprecia en aquest cas cap raó per variar el pronunciament que conté la sentència de la Batllia.

No es fa cap pronunciament sobre el pagament de les despeses d'aquesta segona instància, en no apreciar-se temeritat ni mala fe en cap de les parts.

DECISIÓN

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix estimar en part el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal del S. J.C.S. contra la sentència de la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles número 2003-74, de 15 de setembre de 2003, que es revoca en el sol sentit de substituir l'import de la condemna a l'Administració per la xifra de 50.490 €, desestimant-se el recurs en els altres extrems. No es fa cap pronunciament sobre el pagament de les despeses processals d'aquesta segona instància.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.